

IZVOD IZ ZAPISNIKA

Sa 35. sjednice zajedničke Komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenika i namještenike

Pitanje uz čl. 18. i 50.

Službenica je sa darom u državnoj službi započela 15. rujna 2016. godine na neodređeno vrijeme. Prije zapošljavanja u državnoj službi bila je zaposlena kod privatnog poslodavca, nije imala prekid radnog odnosa te je priložila potvrdu o neiskorištenom godišnjem odmoru u trajanju 10 dana.

Molimo da nam odgovorite da li ima pravo prenijeti stari godišnji odmor koji je stekla kod drugog poslodavca u državno tijelo u kojem je sada zaposlena? Također, ima li ista pravo na isplatu regresa za 2016. godinu i u kojem dijelu te da li je sa danom 15. ožujka 2017. godine stekla pravo na godišnji odmor za 2016. godinu ili za 2017. godinu?

Radni staž kod privatnika trajao 2 godine 8 mjeseci i 2 dana od 13.01.2014-14.9.2016. za 2016. iskorišteno je 11 dana, 10 je još ostalo, regres za 2016. godinu je isplaćen.

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje koje glasi:

Tumačenje br. 8/18:

U slučaju promjene poslodavca tijekom kalendarske godine, poslodavca kod kojeg je službenik zasnovaio radni odnos ne obvezuje godišnji odmor i regres ostvaren kod prethodnog poslodavca, već je takvom službeniku obvezan omogućiti korištenje razmjernog dijela godišnjeg odmora te u skladu sa čl. 50. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike isplatu regresa u visini na način utvrđen samim Kolektivnim ugovorom.

Ukoliko službenik između dva radna odnosa nije imao prekid dužeg od 8 dana, kod novog poslodavca (ukoliko je u državnu službu primljen nakon 1.srpnja 2016. godine) pravo na puni godišnji odmor iz 2017. godine stječe sa 1. siječnja uz napomenu da godišnji odmor koristi u skladu sa planom poslodavca.

Pravo na regres u skladu sa Kolektivnim ugovorom ostvaruje onaj državni službenik i namještenik koji je koristio godišnji odmor.

Pitanje uz čl. 55.

Iznose u upitu čl. 55. Kolektivnog ugovora, odredbe Pravilnika o porezu na dohodak, tumačenje 4/55 od 18. prosinca 2012. godine, 6/55 od 16. prosinca 2013 i 13/55 od 11. studenog 2016. Mole za dodatno tumačenje čl. 55. Kolektivnog ugovora.

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeći odgovor:

Komisija u cijelosti ostaje kod do sada danih tumačenja.

Pitanje uz čl. 54.

Uputio sam poslodavcu molbu za pokriće troškova lijekova za suprugu (dostiex tablete), koje mora redovito uzimati po preporuci njezine liječnice, a koji nisu na listi lijekova HZZO-a. Priložena povijest bolesti i računi.

Poslodavac je moju molbu odbio uz obrazloženje.

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeći odgovor:

Komisija upućuje na tumačenje 14/54 26. rujna 2016 godine.

Pitanje uz čl. 54.

Službenik je podnio zahtjev za dodjelu novčane pomoći za prijeko potreban lijek (Dusodril retard 200 mg) te uz zahtjev priložio potvrdu liječnice opće medicine kojom se potvrđuje da lijek nije na pozitivnoj listi te da ne postoje zamjenski lijekovi koji bi se mogli nabaviti na teret HZZO-a. Račun za tablete u mjesec dana iznosi 149,05 kuna. Rješenjem je službeniku potvrđeno pravo na jednokratnu pomoć za troškove iz 2016.godine u iznosu 2.235,75 kuna.

Slijedom navedenog molimo za tumačenje da li je tijelo postupilo u skladu sa odredbama čl.54.st.4.? Naime, prijeporno nam je dokazivanje visine plaćenog iznosa lijeka, odnosno da li službenik treba za svaku kupnju lijeka dostaviti račun koji treba biti na ime službenika ili je dovoljan iznos cijene lijeka pomnožiti sa 12 mjeseci i tako dobiti cijene za godinu dana?

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeći odgovor:

Komisija upućuje na tumačenje 14/54 26. rujna 2016 godine.

Pitanje uz čl. 62.

Počela sam raditi u tijelima državne uprave 3.3. 1987. (policajska postaja, referent) sve do 31.12.1989. i to na pola radnog vremena (4 sada dnevno). Od 1.1.1990. i dalje nastavljam raditi u tijelima državne uprave, tada u punom radnom vremenu (8 sati).

Budući da je još 2002. g. postojala dilema kada stječem pravo na jubilarnu nagradu od strane tadašnjeg poslodavca postavljen je upit na koji je Komisija odgovorila da mi se razdoblje rada u nepunom radnom vremenu, smatra, za stjecanje prava na jubilarnu nakradu, radom u punom radnom vremenu te da mi se neprekidna služba u državnim tijelima počinje računati s datumom 3.3. pa svakih 5. godina, za što su mi uredno isplaćivane jubilarne nagrade.

Poslodavac (TDU) kod kojeg sada radim, a radila sam i prije 5 godina (kada mi je isplaćena jubilarna nagrada za 25 godina), obavijestio me da 3.3. 2017. godine ne mogu dobiti jub. nagradu za 30 godina službe jer je promijenio ZOR i pozivao se na čl. 62. st. 5 i 6. i da mi se sada radno vrijeme koja sam radila od 1987. do 1989. za isplatu jubilarne računa kao pola radnog vremena, odnosno još nisam napunila 30 godina staža te da ista neće biti isplaćena dok se ne ispuni uvjet.

Još jednom napominjem da sam u državnoj službi zaposlena neprekidno od 3.3.1987, a od 1.1. 1990 i sada u punom radnom vremenu.

Da li se ovdje radi o mom stečenom pravu ili je poslodavac u pravu te kada mi po mišljenju Komisije trebala biti isplaćena jubilarna nagrada za 30 godina radnog staža u državnim tijelima?

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeći odgovor:

Službeniku i namješteniku pripada pravo na jubilarnu nagradu za neprekidnu službu odnosno rad u državnim tijelima i jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, neovisno o tome u kakvom radnom vremenu radi.

Pitanje uz čl. 50, 128.

Da li profesionalni vatrogasci ostvaruju pravo na isplatu regresa u 2016. godini sukladno čl. 128. KU te tko je dužan osigurati novčana sredstva za isplatu istih ako na to imaju pravo, da li gradovi koji su osnivači JVP ili Vlada RH?

Prilikom donošenja Odluke o minimalnim financijskim standardima za decentralizirano financiranje redovite djelatnosti JVP u 2016. Nisu bila predviđena sredstva za isplatu regresa

jer je sporazum Vlade i SDLSN postignut tek 28. srpnja 2016. g., sukladno tome da li je Vlada RH trebala donesti dopunu Odluke te ta sredstva povećati kako bi javne vatrogasne postrojbe mogle isplatiti regres za 2016. g.

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeći odgovor:

Odredbom članka 128. Kolektivnog ugovora je propisano da će se odredbe Kolektivnog ugovora u pogledu plaća i materijalnih prava, primjenjivati i na profesionalne vatrogasce dok se sredstva za te namjene osiguravaju u državnom proračunu.

Pitanje uz čl. 128.

Moli se isplata materijalnih prava (božićnice i regresa) u skladu sa odredbama Kolektivnog ugovora.

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeći odgovor:

Odredbom članka 128. Kolektivnog ugovora je propisano da će se odredbe Kolektivnog ugovora u pogledu plaća i materijalnih prava, primjenjivati i na profesionalne vatrogasce dok se sredstva za te namjene osiguravaju u državnom proračunu.

Pitanje uz čl. 62.

Potrebno je za radnika JVP Grada utvrditi datum od kojeg mu počinje teći neprekidan rad u državnoj službi kako bi se moga utvrditi visina jubilarne nagrade. Dostavljeni su preslici radne knjižice, rješenje itd.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na tumačenje broj 3/62 od 11. siječnja 2013. godine.

Pitanje uz čl. 25.

Moli se za tumačenje odredbe 25. Kolektivnog ugovora. Državna službenica želi prvi dio godišnjeg odmora koristiti u vremenskom periodu od 18.07. do 26.07. što bi značilo 7 radnih dana (nadređeni je odobrio). S obzirom na odredbu čl. 25.st.2.Kolektivnog ugovora te da bi prvi dio godišnjeg trebalo koristiti u trajanju od najmanje 2 tjedna neprekidno da li bi to značilo da u rješenju mora stajati da će prvi dio koristiti od 18.07-29.07., odnosno 2 tjedna. S obzirom da u Kolektivnom ugovoru ne stoji: ima pravo na najmanje 2 tjedna neprekidno već: mora biti u trajanju od najmanje 2 tjedna neprekidno da li se to može smatrati obavezom pa tako i pisati u rješenju (2 tjedna) ili se u rješenju može pisati kao prvi dio godišnjeg odmora i manje od 2 tjedna (jer službeniku tako odgovora).

U vezi pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje 4/25.

Tumačenje br. 4/25

Članak 25. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike propisuje da službenik i namještenik može koristiti godišnji odmor u neprekidnom trajanju ili u dva dijela. Isto tako spomenuti članak predviđa da ukoliko službenik i namještenik koristi godišnji odmor u dva dijela, prvi dio mora biti u trajanju od najmanje 2 tjedna neprekidno i mora se koristiti tijekom kalendarske godine za koju ostvaruje pravo na godišnji odmor.

Smisao navedene odredbe je da poslodavac službeniku i namješteniku mora osigurati korištenje prvog dijela godišnjeg odmora u trajanju od najmanje 2 tjedna neprekidno. Međutim, ukoliko službenik ili namještenik izrazi želju da taj dio traje i kraće,

poslodavac mu isto može omogućiti u skladu sa Zakonom o radu koji bi se primjenjivao kao povoljnije pravo.

Pitanje uz čl. 59.

Sud ima zaposlenika sa 100 % invaliditetom. Službeniku se isplaćuje naknada troškova mjesnog prijevoza na način da se mjesečna naknada sukladno odredbama čl.59.st.2 umanjuje za 25 %. Službenik je postavio pitanje ima li pravo na cjelokupni iznos mjesečnog pokaza bez umanjenja, budući da zbog invaliditeta nije u mogućnosti koristiti javni gradski prijevoz?

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 103/59.

Službeniku ili namješteniku koji za dolazak na posao i povratak s posla ne koristi javni mjesni prijevoz jer mu taj prijevoz ne omogućuje redoviti dolazak na posao (jer nije prilagođen prijevozu osobe sa invaliditetom), mjesečna naknada troškova prijevoza neće se umanjiti za 25 %. Za ostvarivanje toga prava mora se raditi o osobi sa takvim stupnjem i vrstom invaliditeta koji joj onemogućavaju samostalno korištenje javnog prijevoza.

Pitanje uz čl. 19.

Vežano za čl.19. st. 1. toč. 5. Kolektivnog ugovora, uzima li se u obzir kao pojedinačno mjerilo samo prethodna kalendarska godina za ostvarene rezultate rada državnog službenika ili se navedeno može odnositi i na godine prije, ukoliko službeniku nakon ocjenjivanja prestaje radni odnos u državnom tijelu ako po toj osnovi već nije ostvario uvećanje izračuna godišnjeg odmora. U konkretnom slučaju državnog službeniku je premještajem u javnu službu, državna služba u državnom tijelu prestala 30. lipnja 2013. godine. Službenik je ponovno premješten u državnu službu u 2016. godini i ostvario pravo na godišnji odmor za 2016. g. budući se u javnoj službi ne vrši ocjenjivanje zaposlenika, može li se u tom slučaju uzeti u obzir ocjena iz 2012. godine kao pojedinačno mjerilo za uvećanje osnovice za izračun godišnjeg odmora, ukoliko ista nije uzeta u obzir pri obračunu godišnjeg odmora u 2013.godini?

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 10/19.

Uvećanje godišnjeg odmora s obzirom na ostvarene rezultate rada odnosi se samo na rezultate rada ostvarene u državnoj službi u prethodnoj kalendarskoj godini.

Pitanje uz čl. 26.

PREDSJEDNIK KOMISIJE

Edin Sarajlić

